

Čís. 6021.

Stát, vyplativší podporu v nezaměstnanosti, není ani podle §§ 1036, 1037 ani podle §u 1042 obč. zák. oprávněn domáhati se náhrady na zaměstnavateli, jenž byl uznán povinným zaplatiti propuštěnému zaměstnanci ušlý zisk po srážce podpory v nezaměstnanosti.

(Rozh. ze dne 12. května 1926, Rv I 2015/25.)

Josef B. byl zaměstnán u žalované firmy jako barviř. Byv dne 3. ledna 1923 z práce propuštěn, domáhal se podpory v nezaměstnanosti, jež mu byla přiznána. Stát zaplatil mu celkem 3.070 Kč. Žalobě, již domáhal se Josef B. na žalovanou firmu náhrady ušlého výdělku, bylo pravoplatně vyhověno s tím obmezením, že žalovaná firma jest povinna, zaplatiti Josefu B-ovi ušlý výdělek po srážce toho, co jinak vydělal a po srážce podpory v nezaměstnanosti. Tvrdě, že uchránil žalovanou firmu od zaplacení 3.070 Kč Josefu B-ovi domáhal se na ní stát náhrady tohoto peníze. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Žalobní nárok na zaplacení 3.070 Kč, které vyplatil žalující stát Josefu B-ovi na podpoře v nezaměstnanosti, opírá se o tvrzení, že peníze ty vynaložil stát účelně a dle potřeby za žalovanou firmu. Při tom dovolává se žalující strana ustanovení §§ 1036, 1037 a 1042 obč. zák. Zažalovaný nárok není však uvedeným tvrzením ani podle uvedených míst zákona opodstatněn. Poskytuje podporu v nezaměstnanosti, konal stát svou vlastní, zákonem o podpoře v nezaměstnanosti ze dne 12. srpna 1921, čís. 322 sb. z. a n. ve znění zákonů z 21. prosince 1921, čís. 482 sb. z. a n. a z 21. prosince 1922, čís. 400 sb. z. a n. mu uloženou veřejnoprávní povinnost, a konaje tuto svou povinnost, poskytl Josefu B-ovi na podporách 3.070 Kč. Předpokladem nároku, ať podle §u 1036 ať §u 1037 obč. zák. jest však, že byla obstarávána záležitost cizí a za někoho jiného. Tomu podle uvedeného při poskytování podpory v nezaměstnanosti Josefu B-ovi tak nebylo, a pokud se žalobní nárok opírá o uvedená ustanovení, není po právu. Ani případu §u 1042 obč. zák. tu není. Poskytovat podporu v nezaměstnanosti Josefu B-ovi nebylo zákonnou povinností žalované, tato byla toliko ze smlouvy povinna platiti Josefu B-ovi mzdu, a stát, poskytuje podporu v nezaměstnanosti Josefu B-ovi, nečinil náklad, který ze zákona náležel žalované. Avšak nárok podle §u 1042 obč. zák. byl by jen v tomto případě opodstatněn.

Čís. 6022.

Strany mohou se o hmotném právu, dle něhož jest posuzovati jejich soukromoprávní záležitost, dohodnouti a to i mlčky. Dohoda taková může se státi i po uzavření smlouvy, jmenovitě tím, že v zahájeném sporu